

Knížní klub, EUROMEDA GROUP, k. s., 2008

ISBN 978-80-242-2323-0

Převyprávěla pro potřeby projektu „Čteme spolu“: PhDr. Magda Junková

Pohádky o řemeslech

Ševcovská pohádka o velkých botách

Švec Tonek Benák pocházel z Oubělina. Vyučil se ševcovskému řemeslu v Boskovicích a svou práci měl moc rád, jenže v rodné vsi nemohl o zakázku zavadit. Všichni tu totiž chodili skoro celý rok bosí, jen v zimě si nazouvali dřeváky. Zdálo se, že by se musel stát zázrak, aby se tu mohl ševcováním uživit. Jenže on to nevzdal. Sousedé si zpočátku nešíkali ani toho, když švec přiběhl na náves s velkou rolí papíru, kde byla velkými písmeny napsaná objednávka na jeden pár pevných bot. Míru na ně si má vzít o půlnoci na zelené louce za potokem. Druhý den brzy ráno už švec Tonek přivezl na trakaři dva veliké pařezy a začal z nich tesat obrovská chodidla až ke kotníkům. Zvědavá sousedka Klepáčová, když to uviděla, zajímala se, co to dělá. Tonek, že prý kopyta, aby boty pak dobře sedly na nohu. Když to babka Klepáčová roznesla po vsi, všichni si klepali na hlavu, co to zase ševce popadlo. Jen truhlář Vojta práci ševce se dřevem uznale pochválil. Ta ševcovská kopyta zůstala na návsi, protože byla tak veliká, že se nikam nevešla. Další den začal švec připravovat kůže na boty, hovězí na podrážky, teletinu na svršky. A že jich padlo na tak velké boty hodně, není třeba zdůrazňovat. Do konce týdne, kdy měla být objednávka hotová, přihlížela ševcovskému umění Tonka už celá vesnice. O tom, jak se vedlo ševci dál, bude už v dalším pokračování ševcovského příběhu.